

2. Fra 12 Skrivere ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret om en Forhøjelse af Betalingen for Beskrivelser. (Indbragt den 3dje Oktober 1899 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds, A. Christensen).

§ 1878 blev Honoraret for Beskrivelser til Kriminal- og Politiretens Brug forandret til 70 Ore pr. Afbidt Ark med 28 Linier à 32 Bogstaver paa Siden. Tidligere betaltes først 33, senere 37 Ore pr. Ark med 22 Linier à 22 Bogstaver paa Siden. Den tilsyneladende Forhøjelse af 1½ Ore pr. Ark var i Virkeligheden en Tilbagegang i Indtægter, idet de mange Smaaunderskrifter, som tidligere havde kunnet fylde et Ark, nu jævnlig kun fylde et halvt Ark. § 1877 var der ansat 6 Skrivere til Besørgelsen af de omtrent 10,000 Ark, der aarlig ekspederedes, nu er der til de næsten 22,000 Ark, der aarlig skulle besørges, ansat 12. Gennemsnitsindtægten for hver Skriver bliver næppe 1300 Kr., men i Virkeligheden falde Indtægterne meget forfællig, eftersom de vedkommende ere til Raadighed for Retten hele Dagen (12—18 Timer) eller kun i Morgen- og Aftentimer. Indtræffer Sygdom, er Skrivenen afstaaen fra Fortjeneste, bliver han gammel og svag, formindstes Indtægterne, og da han ikke er pensionsberettiget, kan han ikke trække sig tilbage, før ved fuldstændig manglende Arbejdsevne. Den Omstændighed, at Forhørsprotokollerne (Arbejds materialet) ikke kunne være til Raadighed for Skriverne under Forhørene, volder betydeligt Afbræk, idet Arbejdstiden derved deles. Afkrivningen er endelig ikke ren og klar, idet det gælder om at tyde ofte meget ulæselige Haandskrifter og Abbreviaturer. Udbyttet af Arbejdet bliver saaledes i Forhold til den anvendte Tid meget ringe, og Skriveren maa desuden arbejde paa Søn- og Helligdagene for ikke at miste Indtægter og kan ikke tage sig Sommerferie, hvad han ved det oplidende Arbejde højlig trænger til. Da tilmed Priserne paa Livsforsørgheder i de senere Aar, som bekendt, ere stegne i høj Grad, turde en rimelig Forhøjelse af Lønningen ikke anses for ubetimelig.

Et ligelydende Andragende er indgivet til Justitsministeriet.

Da Sagen afgøres ved Finansloven, gør Udvalget ikke Indstilling.

3. Fra de faste autoriserede Maalere i Kjøbenhavn om Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 5te Oktober 1899 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds, A. Christensen).

Et den 7de Februar 1898 dateret Andragende fra ovenanførte Maalere i Kjøbenhavn kom ikke i Gjor til Behandling. Andragendet indsendes paa ny i Aar med Bemærkning om, at Andragernes Antal fra 18 er sunket til 16, idet 2 i Mellemtiden er afgaaede ved Døden.

Før Lov Nr. 32 af 26de Marts 1896 skulde alt Kul, der indkom til Kjøbenhavn i Skibe, som ikke vare fuldt lastede med Kul, udløses under Maaling af de autoriserede Kulmaalere, og dette havde til Følge, at Kulimportører, navnlig det største Importfirma, J. P. Suhr & Søn, i vidt Omfang benyttede autoriserede Kulmaalere ved Udløsning af Skibe, der vare fuldt ladede med Kul, ligesom ogsaa ved Udlevering af Kul til Kunder fra Plads. Men efter den anførte Lov er autoriseret Maaling af Kul fra Skibe saa godt som bortfalden, hvilket atter har medført, at autoriserede Maalere ikke længere benyttes af Kulhandlerne. Siden 1ste Januar 1897 have de autoriserede Maalere saa godt som intet haft at bestille og have derved mistet største Delen af deres Indtægter, der tidligere udgjorde for hver 13—1600 Kr. om Aaret. Ganske vist have disse Maend ikke nogen lov hjemlet Ret til Pension, men efter hele den Maade, hvorpaa deres Forhold har været ordnet, have de dog haft Høje til at anse sig som en Slags offentlige Bestillingsmaend. De ere antagne under Kjøbenhavns Magistrats Godkendelse, ere blevne edsfæstede, forsynede med Legitimationskilte, og der er blevet tillagt deres Maalinger offentlig Troværdighed. Indenrigsministeriet har udsærdiget de for Maalerne gældende Reglementer, og fra gammel Tid have Lovgivningsmagten og Statsadministrationen jævnlig beskæftiget sig med Ordningen af den autoriserede Maaling (se f. Eks. Forordningen af 5te Maj 1683, Reskript af 3dje November 1847 osv. osv. lige ned til Bekendtgørelse af 12te November 1874.)